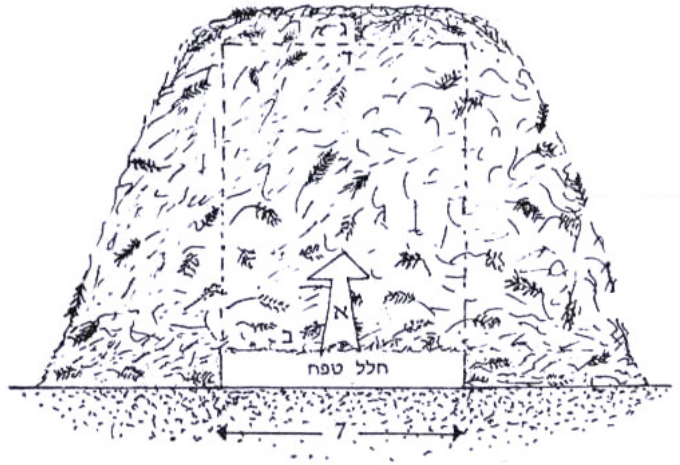
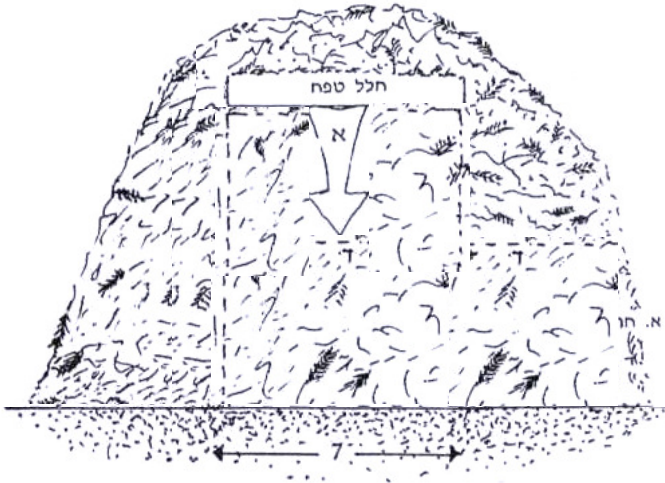

החוטט בגדיש

כ"א"ע:

...וכשחוטט מלמטה למעלה עד שמגביה את החלל עשרה אין זו עשייתה שאינו מתקן אלא הדפנות ובדפנות לא אמרינן תעשה ולא מן העשוי והרי היא כשרה. **קצין מלך:** אע"ג דסכך דמעיקרא ליתא בעולם וסכך דהשתא אית ביה משום תעשה ולא מן העשוי משום דכל דבהדי סככה אפילו סמוך טובא סכך הוי אלא דהשתא קליש ליה מלמטה הלכך שפיר דמי.

א"ס' רי"ג:

...ואינו נ"ל פתרונו מפני שמוכיח שלמטה סמוך לקרקע עשה אותו חלל טפח וכל העמרים הגדיש עליו והוא חטט מלמטה למעלה ואם כך עשה אינו נ"ל שהיא כשרה שהרי העמרים התחתונים הסמוכים לארץ על אותו טפח חלל סילקן וחטט עד למעלה שהגיע לגובה י' טפחים והרי אותם עמרים שהושמו למעלה מעשרה לא הושמו כ"א לייבש שם ולא לשם צל והוא יושב בצלן ולמה היא כשרה. לכן נראה בעיני לפרש שכל הגדיש הגדיש כדי לייבש ולמעלה בגגו של גדיש הניח חלל טפח ועשאו לשם צל וזה האיש חטט מלמעלה למטה כדי לעשות לה דפנות והסכך שלמעלה עומד ומפני זה כשרה שדומה לסוכה שאינה גבוהה עשרה וחקק בה גומא כדי להשלימה לעשרה.

מלך ברורה (סימן ג'אה)

(ח) וחטט בה וכו' - בין שהיתה מתחלה החלל טפח בגובה ומאותו טפח עד הארץ היה מלא עומרים וחטט בה מלמעלה למטה עד שעשה חלל י"ט ובין שהיתה חללה טפח למטה סמוך לארץ וממנה עד למעלה בגובה היה מלא עומרים וחטט מלמטה למעלה עד שנעשה החלל גבוה י"ט בכל גווני כשרה:

"איכא דרמי ליה מירמא"

פורת יוסף: נראה דנפקא מינה בין שתי הלשונות ללשון ראשון דרב הונא קאמר לה מסברא אין להכשיר אלא בחוטט מלמעלה למטה דנשאר הסכך כמו שהיו אבל ללישנא בתרא דאמר לה מחמת קושיא מתניתין וברייתא אפשר דגם החוטט מלמטה למעלה ג"כ כשר כיון דקתני לה ברייתא בסתמא משמע דלעולם כשר רק אם היה שם חלל טפח במשך שצעה דבשלמא רב הונא אפשר לומר דסמוך אמתניתין דמסתמא לא מכשרי אלא צמה דודאי כשר שלא להוציא ממתניתין משא"כ הברייתא אין סברא כ"כ לומר דסמוך אמתניתין וכיון דקתני סתמא כשר כשר בכל ענין.

רא"ש סי' ל' וכתב רבינו אבי העזרי בשם רבותיו אם הגדיש גדול ולא הניח חלל טפח אלא במשך ז' ושוב חטט בו הרבה ועשה סוכה גדולה אינה כשירה כולה וכו'.

א. חלל טפח.

ב. ז' טפחים.

ג. חטט בה הרבה.

ד. ואם חטט ד' אמות משני צדין יותר על החלל אף החלל

(של ז' טפחים) פסול וכו'.

